

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

Parisiis, 1644

VI. De discordia Cyrilli Alexandrini & Ioannis Antiocheni.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15324

tem post paschalem festiuitatem Nestorius cum maxima multitudine venit Ephesum, & inuenit plurimos episcopos collectos. Porro Cyrillus Alexandrinus modicum retardatus, circa Pentecosten occurrit, & Iuuenalis Hierosolymorum. Sed Ioanne Antiocheno remorante, quaestionem mouebant praesentes episcopi de beata Maria Dei genitrice: Cyrillus autem deflorationes quasdam librorum Nestorii faciebat, eum perturbare volens. Erat enim (vt dicitur) eius inimicus. Et cum plurimi Deum confiterentur Iesum Christum; Ego (inquit Nestorius) qui fuit duorum vel trium mensium, nunquam confiteor Deum: qua gratia ter mundus sum a sanguine vestro, & amodo ad vos non venio. Et his dictis, cum reliquis congregabatur episcopis, qui eius sententiam sequebantur. * Praesens ergo episcopi in duos ordines sunt diuisi. Porro Cyrillus cum suis habens vices sedis apostolicae, Concilio euocato ducentorum episcoporum, Nestorium vocauerunt. At ille venire noluit, differens vsque in praesentiam Ioannis Antiocheni. Scripserat enim ipse Ioannes de itinere Cyrillo, positus in sexta mansione, festinationem suam & itineris labores, animalium ruinas, & episcoporum qui secum erant, necessitates insinuans. Qui vero circa Cyrillum erant episcopi, homilias Nestorii, quas de hac quaestione protulerat, saepius relegentes, priusquam orientis Concilium & aliquarum prouinciarum episcopi ipsi Concilio coniuncti, ad Synodum occurrerent, iudicantes Nestorium tamquam blasphemantem Dei Filium, damnauerunt. Hoc facto circa Nestorium, Ioannes & episcopi qui cum eo erant, alterum Concilium apud se facientes, damnauerunt Cyrillum, & cum eo Memnonem Ephesiorum episcopum.

* f. Praesentes.

De discordia Cyrilli Alexandrini & Ioannis Antiocheni.

CAPVT VI.

POST biduum vero venit Ioannes Antiochenus: & cognoscens ita acta, quae supra diximus, & post haec quae gesta fuerant in damnatione Nestorii, & illa 12. capitula Cyrilli in ipso Concilio suscepta & confirmata, indignabatur valde contra Cyrillum, tamquam seditionis auctorem, quod feruentissime Nestorii fecisset dam-

Ecclesiast. histor. vbi supra, 6. cap.

nationem. Qui autem cum Ioanne conuenerant episcopi, id est, Alexander Apameæ, Ioannes Damasci, Asianus Seleuciæ, Alexander Hierapoleos, Himerius Nicomediæ, Helladius Tarfi, Maximus Anazarbi, & ceteri numero 34. qui tunc cum eo Ephesi occurrerant, querebantur de Cyrillo, dicentes: secundum iussionem principum, cur non sunt expectati aliarum prouinciarum episcopi, ut quomodo iudicauit de libris Nestorii, & de Cyrilli dictis Concilium iudicaret? Congregatis ergo illis Ephesi, Ioannes contra Cyrillum & Memnonem ita inuectus est: Orabamus quidem secundum regulas sanctorum patrum, & secundum literas piissimorum & Christianorum imperatorum nostrorum cum pace fieri Synodum. Quoniam autem audacia & seditione & hæretico sensu vtentes, soli confedistis, nobis propinquantibus secundum literas piissimorum imperatorum nostrorum, & omni turba sanctam Synodum implestis, ut ne requirentur capitula quæ conueniunt Apollinaris & Arii & Eunomii perfidiæ & impietati, neque expectastis præsentiam sanctorum episcoporum, qui vndique a piissimis imperatoribus conuocati sunt, cum magnificentissimus comes Candidianus in scriptis & sine scriptis præcepisset vobis, nil tale præsumere, sed expectare commune omnium sanctorum episcoporum Concilium: ideo scitote, quod depositi estis & alieni ab episcopatu, tu Cyrille Alexandrine episcope, & tu Memnon huius ciuitatis, & omni ecclesiastico ministerio alieni, utpote vniuersæ seditionis & iniquitatis auctores, qui, ut regulæ patrum & imperiales sanctiones decalcarentur, causam dedistis. Ceteri autem omnes, qui consensistis seditionis, agentes contra leges & aduersus sanctiones imperiales, excommunicati estis, donec agnoscentes proprium delictum, pœnitentiam agatis, & fidem sanctorum patrum qui in Nicæa congregati sunt, suscipiatis, nihil aliud nouum introducentes; & anathematizetis hæretica capitula, quæ a Cyrillo Alexandrino episcopo exposita sunt contra euangelicam & apostolicam doctrinam; & sequamini literas piissimorum & Christianissimorum imperatorum nostrorum, quæ iubent quæri, & subtiliter de fide cum pace exami-

nationem fieri. Hanc interlocutionem suam Ioannes & qui cum eo erant, aduersus Cyrillum & Memnonem Ephesi publice proponentes, vtrorumque damnationem literis suis imperatori insinuauerunt, quarum est principium: Pietas vestra præfulgens ad beneficium orbis terrarum. Post hæc aduenerunt ab Hesperia ad Concilium legati papæ Cælestini Arcadius & * Præiectus episcopi, & Philippus ecclesiæ Romanæ presbyter. Quibus residentibus, Cyrillus & Memnon obtulerunt libellos in Concilio, contestationem deponentes aduersus Ioannem Antiochenum, & qui cum eo erant, episcopos, vt euocarentur, & redderent causas depositionis suæ. Vocati ergo a Concilio per Danielem Colona secundæ Cappadociæ, & Commodum Tripolis Lydiæ, & Timotheum Helleponti, episcopos, vna cum Musonio notario, cum anagnostico, per interannuntiantem diaconum, tale acceperunt responsum: Neque vos mittatis ad nos, neque nos ad vos, quoniam de vobis responsum principis expectamus. Igitur Cyrillus cum * Memnone, volentes se vlcisci, Ioannem damnauerunt, & omnes qui cum eo conuenerant, & multa mala pari fastu vtrique Ephesi pertulerunt. Porro imperator per Ioannem comitem sacram scripsit omni Concilio, & ad locum, dicens: Nestorii, Cyrilli, & Memnonis damnationem suscipimus: alia vero quæ apud vos gesta sunt, reprehendimus, Christianam fidem rectitudinemque custodientes, quam ex patribus progenitoribusque suscepimus. Sed euntibus de Concilio septem & septem episcopis, satisfacere imperatori, quia magnum & vniuersale Concilium omnia regulariter agens, damnauit Nestorium. His agnitis, iussit eos imperator ecclesiam ingredi, & pro Nestorio alium ordinare episcopum. Et post hæc iussit omnes episcopos abire, vnumquemque in propriam regionem. Et ita Ioannes cum suis Antiochiam profectus est, vbi colligens plurimos episcopos, damnauit iterum Cyrillum, cum iam esset Alexandria. Et sicut Socrates dicit, cognoscens Nestorius per contentionem ad quamdam perniciem peruenisse partes, Dei genitricem Mariam vocabat, dicens: Dicatur etiam Dei genitrix, & ea quæ fecerunt tristitiam, con-

* Proiectus

* Iuuenale,

Ecclesiast.
hist. lib. 1.
cap. 34.

quiescant. Sed nullus eum ex pœnitentia talia dicentem suscepit. Quapropter hæcenus damnatus, & in exilium Oasin missus est. Post damnationem autem eius dura Constantinopoli turba contra ecclesiam mota est, diuisusque est populus propter tepidum eius (sicut dictum est) tractatum. Clerici vero communi decreto eum anathematizauerunt.

De ordinatione Maximiani Constantinopolitani episcopi.

CAPVT VII.

HIS ita prouenientibus, de electione episcopi rursus quæstio exorta est. Multi enim Philippum quærebant presbyterum, qui a beato Ioanne cognomento Chrysostomo diaconus fuerat ordinatus, multaque conscripserat volumina contra imperatorem Iulianum apostatam. Alii vero Proclum presbyterum quærebant, quem ad Cyzicum Sisinnius episcopum ordinauerat. Qui priusquam Cyzicum proficisceretur, præcedentes ciues eiusdem ciuitatis, Dalmatium monachum sibimet ordinauerunt episcopum, quoniam Attico præcessori Sisinnii soli hoc præstitum videbatur. Sed proceribus palatii, ut fieret, displicuit, quod quidem postea factum est. Manebat enim Proclus non habens ecclesiam propriam, qui tamen in doctrina ecclesiastica Constantinopoli valde florebat. Cumque quatuor transissent menses post Nestorii damnationem, Maximianus ordinatur episcopus, vita quidem monachus, ordine vero presbyter, constans quidem in fide vera, idiota autem sermone, & sub quiete viuere potius eligebat.

De pace Cyrilli & Ioannis.

CAPVT VIII.

POST paululum vero videns imperator Cyrilli & Ioannis permanisse discordiam, intolerabilem iudicabat eorum diffensionem. Et vocans tunc ad se Maximianum episcopum, & alios plurimos Constantinopoli repertos episcopos, quomodo tolleretur ecclesiarum diffensio, cogitabat. At illi dixerunt, quia non aliter hoc fieri posset, nisi prius iretur, & præferretur vnus fidei vinculum, & Ioannes Antiochenus episcopus anathematizaret Nestorium,